

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 3/2022

Data: 16 de juny de 2022

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.33 hores a 20.39 hores

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch,
a la seu del Districte de Ciutat Vella, i Plataforma LocalretMeet

Assistents

Regidora Presidenta del Consell

Marina Gassol Ventura

Vicepresidenta del Consell

M. José Arteaga Muñoz (GMDPSC-CP)

Regidor

Jordi Rabassa i Massons (GMDBComú-E)

Regidors adscrits

Consellers i conselleres

Santiago Ibarra Oriol (GMDBComú-E)
Natalia Martínez Rodríguez (GMDBComú-E)
Aída San José Rilova (GMDBComú-E)
Patricia Martínez i Àlvarez (GMDBComú-E)
David Pequeño Gutiérrez (GMDBComú-E)
Laura de la Cruz Termes (GMDERC-AM)
Jaume Tomillero Cabot (GMDERC-AM)
Jordi Callejo Moya (GMDERC-AM)
Alba Segura Gomila (GMDERC-AM)
Patricia García Torres (GMDPSC-CP)
Joan Julibert Jiménez (GMDPSC-CP)
Oriol Casabella Troncoso (GMDPSC-CP)
Julia Barea Sánchez (GMDCs)
Thair Rafi Khanun (GMDCs)
M. José Chacón i Salvador (GMDJxCat)

Secretària del Consell

M. Teresa Martí Vidal

Gerent

Yolanda Hernández i Darnés

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** obre la sessió.

Tot seguit, dona la benvinguda als assistents.

Primer de tot, informa que, tal com es van comprometre en la darrera Audiència Pública, han tractat el tema dels temps d'intervenció del públic i la Junta de Portaveus ha decidit augmentar-los fins als cinc minuts, tres per a l'exposició i dos per a la rèplica.

A continuació, comunica que començaran per les intervencions presencials.

Tot seguit, dona la paraula al senyor Daniel Cortijo i a la senyora Amada Pedrola.

El Sr. Daniel Cortijo (en nom propi)

Bé, intentaré ser breu, tot i que no és el meu punt fort. Abans de tot, gràcies a tots els presents, gràcies a tots els assistents. Espero que sigui l'última Audiència Pública a què haig de venir, no m'agrada res i, a més, sé que a l'altra banda tampoc us deu ser còmode venir aquí sempre amb els veïns que es queixen.

Simplement venia a parlar del tema del carrer Miquel Pedrola. El 36, enmig de la Guerra Civil, un dels primers veïns de la Barceloneta que va morir, un dels primers veïns de Barcelona que va morir al front, es deia Miquel Pedrola i Alegre. Va morir justament abans de deixar embarassada la mare, Maria Valero, d'Amada Pedrola, que ens acompanya avui. I els veïns van decidir dedicar-li el carrer Sant Miquel de la Barceloneta. Fa onze anys vam començar un procés pel qual vam demanar que aquestes lletres que havia descobert en el seu moment Huertas Claveria, doncs, es rehabilitessin. Durant aquest procés se'ns va dir de tot, hem sentit dir «qui ets tu», referent a mi o a la Pino, com que no tenim cap càrrec, som uns mindundis en el fons; «no podem conservar una escopinada que puguem trobar a qualsevol lloc»; «ets de la casa?», no sabia que era la casa, ara sé que la casa és l'Ajuntament en si, jo mai he tingut cap militància política tampoc. Jo venia amb la idea que estarien contents perquè havia descobert una cosa i la rehabilitaríem. Ens van negar fins i tot..., vam dir «un punt de llum», «és que això són diners». O sigui, hem sentit moltes coses d'aquestes.

Ens trobem al 2022 i ara mateix, doncs, després que se'ns digués que s'aprovaria un carrer Miquel Pedrola, veiem que això torna a estar penjat. Sabem que, cada cop que canvia una legislatura, tota la feina que hem pogut fer torna a zero, i crec que no és l'única reivindicació en què passa això.

El que demanem és que hi hagi un compromís ferm i que hi hagi un compromís ja, a poder ser signat, i que sapiguem que Miquel Pedrola, encara que sigui per un acte, diguéssim, de restitució, ni que sigui, o de reparació de la memòria històrica, Miquel Pedrola i Alegre torni a tenir un carrer.

Hem sentit alguns dels arguments per no donar-li a Miquel Pedrola, un era que calia feminitzar el nomenclàtor, cosa que estem totalment d'acord, que cal feminitzar el nomenclàtor, no vindré aquí a criticar un carrer contra Joana Raspall, perquè estic totalment a favor, però sí que crec que hi ha molta gent que no se'l mereix i que se li podria treure. Un altre dels arguments era, doncs, que la Guerra Civil va ser un temps molt convuls, no cal tornar a aquell nomenclàtor; no estem demanant posar la via Durruti o dir-li al carrer del Carme Kropotkin, sinó que estem demanant un carrer que

es digui Miquel Pedrola, i en cap moment ens hem negat que aquest carrer no sigui el carrer Sant Miquel, pot ser un altre carrer, entenem que sant Miquel és el patró de la Barceloneta, és un nom molt antic i que, per tant, hi ha altres opcions.

No vull robar-li temps a la mare; si pot venir, si us plau.

La **presidenta** manifesta que, dels temps d'exposició, només queden trenta segons i que potser val la pena que la rèplica la faci la senyora Pedrola.

La Sra. Amada Pedrola (en nom propi)

Jo, em presento, soc l'Amada Pedrola, la filla del Miquel, que, com ha dit el Dani, va morir al front d'Aragó el setembre del 36, i no vaig conèixer el meu pare. Vaig saber la història gràcies als veïns, que són amics ara i quasi família meva, de la Barceloneta. Fa uns sis o set anys vaig parlar amb el senyor Ricard Vinyes, que els vaig trobar a París, i li vaig parlar ja del carrer, estava ja la qüestió de posar el carrer, i em va dir que sí, que es faria. Bé, després, l'any passat, vaig parlar amb el senyor Rabassa i també em va dir que pensaven posar el carrer. I després, doncs, no vaig tenir cap notícia, i els meus fills, i els meus nets i besnets, que es preparaven a venir per assistir a aquesta cosa tan gran per a mi, per a mi sobretot i per a ells, que no coneixen res del seu besavi, doncs, hem estat molt..., no sé com dir-ho en català.

Jo soc presidenta de l'associació Ateneo Republicano du Limousin i el nostre objectiu és sobretot fer viure la memòria i que reconeguim el que va passar durant la guerra i després de la guerra. He escrit un llibre en què parlo del meu pare i del que vaig viure amb la meva família quan ens vam retirar a França i després el que va passar quan van posar la placa.

Jo el que voldria és que es posés aquesta placa. Jo tinc ara vuitanta-cinc anys i m'agradaria poder assistir a aquest esdeveniment.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Amada, Pino i Daniel; Amada, ens vam trobar l'hivern passat, em sembla, i et vaig dir que el teu pare tindria un nom, hi hauria un carrer a la Barceloneta que portaria el nom del teu pare. Des d'aleshores, és cert que no ens hem tornat a parlar, tu m'has escrit i m'heu fet arribar també alguns dels capítols del llibre, i el compromís és ferm. El procés per poder fer un canvi de nom passa per passar-ho primer per la Ponència del Nomenclàtor, que jo presideixo i, per tant, m'encarregaré que pugui passar, i aquí hi ha historiadores, hi ha tècnics de la casa, hi ha persones, doncs, que..., entaulem un debat i, a partir d'aquí, decidim si es fa el canvi el nom o no es fa el canvi de nom, hi ha moltes, moltíssimes peticions a l'Ajuntament de Barcelona, hi ha una llista infinita de canvis de nom i de persones que mereixerien tenir noms de carrers, o que les famílies es pensen o pretenen que un familiar seu tingui el nom del carrer.

I després, després de passar per la Ponència del Nomenclàtor o abans, una de les coses que també hem de fer preceptivament és passar-ho pel plenari del Districte, i aquí els grups polítics han de votar a favor, eh?

Per tant, em comprometo a passar-ho pel plenari del Districte. I de la mateixa manera que el mandat passat vam treure l'Almirall Cervera, que aquest mandat hem tret el Comte de Santa Clara o hem tret l'Almirall Aixada, i tenim el Pepe Rubianes, la Felícia Fuster o l'Emília Llorca, que hi hagi un carrer que està dedicat a un d'aquests capitans

generals o almiralls o persones que no van posar mai els peus a la Barceloneta o que no són referents ètics per a la ciutat de Barcelona, canviar-lo per posar el nom del teu pare.

I, per tant, ho passarem pel plenari del Districte i que tots els partits polítics votem i decidim si volem aquest canvi o no. Ja et dic que, per part meva, el vot serà favorable.

La **presidenta** comunica que, atès que han exhaurit el temps d'exposició i el de rèplica, passen a la següent intervenció. I dona la paraula al senyor Antonio Martínez.

El Sr. Antonio Martínez (en nom propi)

Esta tarde hay una manifestación por lo del soroll; estamos de acuerdo con ellos. Pero yo he querido estar en la Audiencia Pública porque en el Raval, aparte del soroll, hay unos cuantos problemas que siguen sin resolverse. Y los voy a exponer rápidamente.

Temas a exponer. Suciedad en las calles en todo el barrio, en concreto podemos exponer la última de unos vecinos que vinieron de calle Riereta, Sant Bartomeu... Existen unos contenedores viejos rotos donde siempre hay basura doméstica fuera de los contenedores, muchas veces por la situación de estar rotos, pero también un problema añadido es un punto donde la gente orina y también hay excrementos humanos, y es utilizado para inyectarse droga. Los vecinos solicitan poder desplazar los contenedores a una zona de menos viviendas.

Suciedad en las calles del Raval, unido a los grafitis en paredes, persianas, etcétera, aumentando la sensación de suciedad en todo el barrio.

Ruidos, aumento del volumen por las noches por problema de los botellones espontáneos, los ruidos de las personas en terrazas, los skaters, que circulan por todo el barrio tanto de día como de noche. Es necesario poder disfrutar de la noche tanto para divertirse como para dormir.

Plaza del Dubte, calle la Cendra, mercadillo alternativo de la miseria no autorizado. Se ha solicitado una reunión con el personal técnico del Distrito y de la Guardia Urbana a requerimiento de los vecinos que se encuentran autorizados de cómo pueden derivar esta temporada, este verano.

La sala Baluard y el entorno, los vecinos siguen con los graves problemas de convivencia.

Robatorios. Han aumentado los robos en el distrito, y eso lo reconocen las propias fuerzas de seguridad.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Val, Antonio, com sempre, comentes molts temes, els punts concrets, com aquests contenidors vells trencats al carrer Riereta amb Sant Bartomeu, doncs, prenem nota perquè serveis tècnics ho mirin; s'estan substituint tots els contenidors de la ciutat allà on hi ha la nova contracta, que ja ha començat, no? En l'últim Consell de Barri vam dir que estaven ja canviats un 40 % aproximadament dels contenidors, si no m'equivoco, i és un procés que anirà seguint i que durant aquest mes, en principi, s'han de canviar tots els contenidors, físicament, eh?, canviar-los, el model antic pel nou. Si, a més a més, el que estem demanant és un canvi de posició, de situació, doncs, mirem-ho i, si es pot canviar i a un lloc relativament a prop, per a mi no hi ha cap mena de problema.

Efectivament, avui hi ha tota una sèrie d'entitats veïnals de tot el districte que es manifesten i d'altres llocs de la ciutat per queixar-se del soroll que hi ha a la ciutat. I és una queixa que comparteixo i que entenc perfectament i comprenc la seva queixa i la seva reivindicació. Que compregui aquesta reivindicació no té més, però sí que el que hi ha és un compromís clar a buscar tants mecanismes i tantes estratègies per poder-ho solucionar. I penso que no estic dient res de nou si el que dic és que és molt complicat de solucionar el soroll espontani que hi ha a la nit al nostre districte i a qualsevol altre districte.

Ara, algunes coses sí que podem fer. Per exemple, aquesta setmana instal·lem sis sonòmetres més dels que ja teníem al districte i properament n'instal·larem més. Comencem ja els mesuraments perquè, d'aquí a unes setmanes, puguem ja implementar algunes accions de millora, que podrien passar per una focalització en la inspecció, en la comunicació, en la mediació, en la reducció d'horaris comercials, en la reducció també de presència d'activitat a la via pública, no? Aquestes són algunes de les coses que podem fer en alguns d'aquests espais on hem posat més sonòmetres. Concretament, al Raval, n'hem posat més al carrer Joaquín Costa i entorns; també n'hem posat a Almirall Churruga, Allada-Vermell i a George Orwell i entorns i Escudellers, d'acord?

Per tant, estem compromesos en aquest tema; dilluns també hi ha una reunió amb algunes entitats firmants del manifest, i aquí els exposarem algunes de les estratègies que podem dur a terme.

Respecte a la plaça del Dubte, i com que veig que hi ha alguns veïns i veïnes que estan aquí i segur que també voldran intervenir, faré referència a aquesta reunió que has comentat, de la qual jo no tenia coneixement, Antonio, però, en tot cas, ho podem mirar per intentar-la accelerar, d'acord?, i poder-nos trobar i poder explicar.

Efectivament, als entorns de la sala Baluard ja hi ha més presència de gent, es troben més xeringues, això ho vam explicar també al Consell de Barri, no hem ocultat en absolut que això efectivament és així i estem incrementant també els recursos municipals i els serveis municipals que hi estan treballant, tant en educadors com en neteja com Guàrdia Urbana en coordinació amb Mossos, etcètera. Per tant, hi ha un seguiment estricte per part de l'Agència de Salut Pública de quina és la situació una vegada ha tornat aquest turisme massiu, que també ha portat altres conseqüències com, efectivament, l'increment dels fets delictius coneguts. Però una altra de les coses que també ha pujat —i me'n vaig cap al tema de la delinqüència, i em sembla que és rellevant poder-ho explicar— és que s'està detenint més que mai. És a dir, hi ha una acció policial, tant de Guàrdia Urbana com de Mossos d'Esquadra, que és la més gran que hi ha hagut en aquest districte quant a detencions, perquè arriba un moment en què hi ha molts atracaments en grau de temptativa, no?, perquè la Guàrdia Urbana o els Mossos d'Esquadra els enganxen in fraganti, i estem en un moment en què hi ha una corba que va pujant, efectivament, de delictes. Però la corba de delictes puja i la corba de les detencions encara està molt més amunt. Per tant, confiem en la feina de la Guàrdia Urbana i de Mossos d'Esquadra, tenim més Guàrdia Urbana que mai, 400 agents al districte distribuïts pels quatre barris, i s'està seguint per part de la tinència també i de Mossos d'Esquadra l'evolució de totes aquestes dades.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Calixto Sobrado.

El Sr. Calixto Sobrado Casabella (en nom propi)

Bona tarda. Bé, volia parlar del carrer més emblemàtic d'Europa possiblement, que és la Rambla. Les terrasses que hi ha davant de l'Hotel Oriente, allà hi ha unes terrasses que tenen uns cartells impressionants, més alts que jo. Ara fa quinze dies o així, que feia un dia de bastant vent, que jo estava allà mirant una cosa al periòdic i pum, m'ha caigut al costat, i, bé, si m'arriba a caure a mi a les cames o a un nano, el nano ho passaria malament. Jo he anat i li he dit al cambrer: «Escolta, lliga això perquè...» Jo no li he dit que no les tinguessin, perquè això jo no sé si es pot tindre o no es pot tindre. Però el que sí és que com a mínim ho haurien de tindre lligat. Tenen, a més a més... Perquè no les han lligat, eh? O sigui, això està igual, exactament igual. Després hi ha, més amunt i a la del costat, unes taules, uns vetlladors amb unes gerres impressionants, molt grans, gairebé d'un litre, amb aigua i colors... Puc continuar? Vale. I estan gairebé per on passa la gent. Algun dia passarà algú, li caurà a sobre i es farà mal de debò. No entenc, perquè vostès passen per allà, perquè això no està arreglat. Perquè això no és com el soroll, perquè el soroll és vida, sí que s'hi poden fer coses, però el soroll..., a vegades passa gent per allà es posa a xerrar o a cantar o el que sigui, però això està sempre. I si vostès no són capaços de treure això d'allà, la veritat és que deixen bastant de desitjar, uns i els altres. Sento ser així de dur, però és que és així. Perquè hi ha coses que dius, bé, això ho pot arreglar o no ho pot arreglar, però això està allí cada dia. I hi ha un moment, més amunt, que no hi ha ni metro i mig, i allà és el «puesto» exacte perquè et treguin la cartera o el mòbil. És que no pots passar, i això ho veieu vosaltres cada dia.

Després, bé, avui com que ja hi ha això del soroll, jo també volia anar a la manifestació del soroll, però, bé, volia vindre a parlar d'això. Al carrer de la Mercè, pobla gent, és impressionant, a les tres del matí hi ha..., si voleu tinc vídeos gravats que m'han passat, jo no els he gravat, perquè jo mentides no diré, però és que això és inaguantable, la gent ha de descansar, no poden estar a les tres del matí allà fent soroll i vinga festa i vinga festa.

I després li volia a preguntar a vostè si està permès prendre alcohol al carrer. Això és una pregunta que li faig. Perquè l'altre dia al Consell de Barri una noia que viu al carrer Arai, que em sembla que es diu Ester, va parlar d'unes persones que estaven allà i que estaven tot el dia allà, i ella es va queixar, i vostè li va dir que, bé, al carrer es podia estar allà i que no es podia fer res. Però resulta que aquelles persones no estan allà dretes així mirant com passa la gent i saludant i...

La **presidenta** li comunica que hauria d'anar acabant, que després té dos minuts per a la rèplica.

El Sr. Calixto Sobrado Casabella

Sí, sí, vale, però puc aguantar un d'aquests. Resulta que, clar, aquells senyors no estan allà solament..., allà amb una cervesa a la mà...

La **presidenta** insisteix que ha ja acabat el temps d'intervenció i que després encara tindrà els dos minuts de rèplica.

El Sr. Calixto Sobrado Casabella

Vale, doncs, vindré a la rèplica; no es preocupi que vindré a la rèplica. Sou molt estrictes vosaltres, si fóssiu tan estrictes per tot l'altre, segurament que no seria així. La rèplica està perquè l'he demanat jo; aquesta rèplica, els cinc minuts, està de quan estava l'alcalde Trias.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Els vetlladors, les terrasses dels restaurants i dels bars no poden tenir mobiliari adossat. Per tant, això que dius que tenen això a la Rambla, i que jo també ho he vist, doncs, no ho poden tenir, eh? A la llicència indica què és el que poden tenir i què és el que no poden tenir. I normalment el que poden tenir és para-sols i poca cosa més. Per tant, el mobiliari que tenen per posar-hi les forquilles, els ganivets, no sé quantes coses, i la cartelleria aquesta no està permesa. Per tant, aquest cas concret no el sé, però quan van els inspectors i quan passen els inspectors és una de les coses que fa que hi hagi un expedient obert i, per tant, una multa. Jo ara no recordo el nombre de multes de terrasses que portem, en portem moltíssimes, l'última tanda van ser de noranta i escaig, que vaig firmar de cop, i ara en tinc també algunes quantes pendants. I també s'ha fet la Rambla, perquè les inspeccions es van fent, a part de les queixes que entren pel telèfon o per allà on sigui, en tandes també organitzades i es van fent per sectors per focalitzar tota la feina dels inspectors.

Per tant, en tot cas, queda reflectit, Calixto, i no sé si tindrà ja la multa o no la tindrà. Però aquí hi ha un problema greu, que és que van els inspectors, es posa la multa, bé, la multa la poden pagar o no la poden pagar, es pot recórrer, però els inspectors no hi estan anant cada dia, no tenim la capacitat que vagin arreu tot el dia els inspectors i, per tant, al dia següent podrien tornar a posar una cartelleria, malgrat que el dia abans se'ls ha multat. I jo, en aquest sentit, apel·lo a la responsabilitat també dels restaurants i dels bars, dels propietaris i dels gerents, que si en algun moment posen alguna cosa que no és de rebut, perquè no està en la llicència, i, a més a més, hi ha una inspecció, no la tornin a posar. Però això no ens passa. Normalment, quan hi ha una multa per posar mobiliari, el tornen a posar al cap de quatre dies o al dia següent. I, aleshores, hauria de ser una feina constant dels inspectors, i no hi ha cos d'inspectors suficient com per poder repassar tots els llocs on es va i es posa expedients. Tenim un equip de visualitzadors que el que fa és anar a veure, abans de posar les multes, els llocs on hi ha incomplidors i després a veure si ho estan fent o no i, aleshores, avisen els inspectors perquè hi vagin. Però és una feina constant, no?, d'anar un dia darrere un altre.

I, efectivament, ha tornat moltíssima gent a la Rambla, hi ha espais en què a vegades és molt difícil passar. I, bé, doncs, això ens haurà de fer replantejar diverses coses. Primer, tenim el compromís de retirar els antics ocellaires, d'acord?, i ara mateix torna a estar empantanegat en tota la part judicial, però tenim el compromís de treure'ls, els antics ocellaires, eh?, i aquí no hi hagi terrasses. I després haurem de veure també què és el que podem fer amb les terrasses, però això ja és més endavant, segurament.

El tema del carrer de la Mercè, doncs, prenem nota també per si hem d'incorporar-lo en totes aquestes zones, que ara hem fet una primera fase i en podem fer més.

I, després, respecte de si està permès beure alcohol al carrer, l'ordenança de civisme el que diu és, primer —i aquí tinc Guàrdia Urbana, que segurament rectificaria, eh?—, si no m'equivoco, que no es pot beure alcohol amb ampolles de vidre i que, a més, si això pot generar un perjudici per a veïns i veïnes, d'acord? I, per tant, aquí hi ha una certa discrecionalitat també a l'hora de si està permès o no està permès. Si pot generar una pertorbació per a veïns i veïnes, la força pública hi ha d'actuar, eh?

La **presidenta** dona la paraula al senyor Calixto Sobrado per als dos minuts de rèplica.

El Sr. Calixto Sobrado Casabella

Bé, continuem amb això de la Rambla. A més a més, les cadires tenen molt espai a la part de darrere, perquè no sé per què tenen tant d'espai, i les cadires les van posant cada vegada més cap al centre. Això dels ocellaires, la veritat és que a mi no em molesten per a res. La veritat és que, bé, vosaltres sabreu, però a mi els ocellaires no em molesten per a res.

Després, referent a l'alcohol, preguntava això de l'alcohol perquè resulta que, clar, aquells senyors que hi ha allà, quan l'Ester va dir que estaven allà i tal, i «no, la gent pot estar i tal», però estan prenent alcohol tot el dia i hi ha un grapat de gent, i, a més a més, a l'Antoni li he buscat un lloc a Vilapicina, però l'Antonio anirà a dormir a Vilapicina, però després ve a donar a la tabarra allí tot el dia. I com deia la Bombi, ¿por qué será?, ¿por qué será?

O sigui que res més. Moltes gràcies.

La **presidenta** puntualitza que, en principi, hi ha tres minuts per a exposició i dos per a rèplica, no per tornar a formular preguntes. Tot seguit, dona la paraula al regidor i li demana que sigui molt greu. En general, demana que no es creïn diàlegs per al bon desenvolupament de l'Audiència i per respecte als temps de tot el veïnat.

El regidor

Em confirmen que sí, que hi ha hagut també una batuda d'inspeccions recentment a la Rambla, i, per tant, això generarà els expedients que hagi de generar.

Jo el que vaig comentar en el Consell de Barri és que, pel perfil de les persones que comentava la veïna d'Arai, no?, de George Orwell, de les persones que hi ha al carrer de manera molt constant, el que vaig dir és que el que hem de fer, i el que crec que s'està fent, és una aproximació primer social i, a partir d'aquí, veure unes altres aproximacions. Però primer és la social per veure on són els problemes i de quina manera podem acompanyar-los per intentar solucionar aquests problemes.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Germán Portela, que no és a la sala. A continuació, dona la paraula la senyora Elena Barreno i comunica que la senyora Barreno ha notificat que no vol ser gravada, per la qual cosa demana als tècnics que no s'enregistri aquesta intervenció.

La Sra. Elena Barreno (en nom propi)

Aquesta intervenció no ha estat enregistrada per sol·licitud explícita de la intervinent.

El regidor

A veure, Elena, des del mandat passat ja vam començar una sèrie d'intervencions a horts de Sant Pau, no només als horts, sinó a l'espai en general, que li vam dir com una microocupatura, que s'ha notat, hem fet alguns canvis urbanístics en què hem inclòs un pumptrack i unes cistelles de bàsquet, i tenim diverses fases i encara en falten fer algunes. Per tant, diguem que tenim un projecte per a horts de Sant Pau.

Una altra de les coses que vam fer va ser obrir el local d'Impulsem, no?, que tenia totes aquelles arcades tancades, les vam obrir perquè estigués tot més oxigenat i donar una vida a l'espai entre aquella arcada i els horts pròpiament dits, no?, fins a la muntanyeta aquella. Allà s'hi fan activitats, els dimecres hi ha el contacontes, i s'han aconseguit canviar una sèrie de dinàmiques que eren bastant complicades. En el mandat passat i a principis d'aquest, tu també i d'altres usuaris vells i velles, per fer servir la teva terminologia, però no només, dels horts pròpiament dits ens vau demanar

algunes coses: una font..., no recordo exactament què, i vam anar fent coses. D'acord. Aleshores, aquest és un espai en què certament estem compromesos i que, a més a més, hi ha d'haver noves intervencions.

Respecte del que tu dius d'aquest programa social que estem tirant endavant també pròpiament en els horts, doncs, revisem que funcioni bé. Tot això que m'estàs dient em sorprèn una mica, però, en tot cas, jo emplaço els tècnics de Districte a fer seguiment de què és el que s'hi està fent i que es faci correctament i sobretot que no se us faci fora, no se us ha de fer fora de cap de les maneres. Per tant, Elena, em comprometo a revisar-ho, veure exactament què és i si hi ha dinàmiques que no funcionen, doncs, revertir-les perquè les persones que esteu utilitzant i que esteu gaudint dels horts des de fa molts anys, doncs, que seguiu de la millor manera possible, eh?

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Font.

La Sra. M. Dolors Font (en nom propi)

Bé, després de la visita de Transparència, haig fet una denúncia sobre això de Guàrdia, 9, als serveis jurídics, espero que funcioni. He anat a veure l'expedient de Nou de la Rambla, 15, que hi ha tela, allà m'he recordat l'Elena Ariza, l'Heliodoro Lozano i companyia, perquè tot ve de 2006, 2007, i tot el sarau que hi havia. Itziar González va dimetir el 2010 gràcies a ells, i el 2011, que hi havia aquí la senyora Escarp i, llavors, aquí ningú sabia res, es va donar la llicència en aquesta gent. I d'aquí se l'han anat traspasant d'uns als altres. Jo no sabia que les llicències podien anar de mano en mano como la falsa moneda. He fet un escrit als serveis jurídics perquè es trenquin la closca, com me la vaig trencar jo, amb l'expedient, que hi ha tela per anar llegint i anar veient embolics. Espero que defacin els embolics i si, llavors, han desfet els embolics, jo no sé si els he de dir que facin un expedient de veritas o automàticament ells com a gent jurídica poden fer-ho. Això m'ho haureu d'explicar, perquè cada vegada vaig aprenent coses. M'arrossego per les audiències des del 2003, o sigui que, quasi quasi, m'hauríeu de donar un premi, que estem a 2022, i n'he vist moltes de coses per aquí.

A més a més, el dia que vaig venir a entregar la instància, vaig agafar el diari del Raval que estava a baix al vestíbul i vaig veure que encara dura això de l'Itziar i l'Elena Ariza i tota la història. O sigui que..., déu-n'hi-do. Vaig viure-ho molt molt molt bé i en un document ho he explicat a vostè, una miqueta per sobre. Llavors, en el mateix diari, hi havia la història dels sorolls. Veig que es parla..., he entès del que ha respost en aquest altre company que aquestes coses que posaran al carreró de la Rambla i tal són sonòmetres. Bé. El que perjudica en l'illa de Guàrdia i Lancaster i tal..., el sonòmetre no farà efecte perquè són a la part de dintre d'illa que els borrachitos turistes no deixen dormir el veïnat. Llavors, espero que l'assessoria jurídica faci quelcom. Espero i desitjo que la pandèmia Ariza i Lozano i companyia no hagi mutat com el covid-19 i continuï havent-hi el virus al departament jurídic i al departament de llicències, perquè l'embolic que hi ha a Nou de la Rambla, 15 és important. Si teniu temps, agafeu els expedients que hi ha a l'arxiu i ho veureu.

S'ha parlat també d'escombraries. Els contenidors d'escombraries nous trobo que són incomodíssims; si els feu servir vosaltres, a veure si, més endavant, em dieu si tinc raó o no.

Vinga, fins després.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Si no m'equivoco, Dolors, de les preguntes que tenies se t'ha contestat i, si no se t'ha contestat per escrit, se't contestarà demà o la setmana vinent, perquè s'han fet totes les peticions que tu tenies, també de totes les audiències, Lancaster, 8, Lancaster, 10, Nou de la Rambla, 15, Nou de la Rambla, 17, Guàrdia, 9, Guàrdia, 5, l'Old Irish Club i alguna cosa més. I, per tant, ho hem condensat tot en una resposta que t'arribarà per escrit, d'acord?

De totes maneres, tu ja dius també que vas tenir vista de l'expedient de Nou de la Rambla, 15, i jo el que et dic és que això que tu anomenes «el virus que hi va haver fa tants anys» ja no hi és al districte de Ciutat Vella, ja no existeix, ja s'ha erradicat, ja es va erradicar fa molts anys. Ara mateix hi ha uns serveis jurídics i un servei de llicències competents, superprofessionals, que fan la feina tal com s'ha de fer i no com s'ha demostrat que es va fer quinze anys enrere, que es va fer malament. Perquè les persones denunciades han reconegut que, efectivament, formaven part d'aquesta trama corrupta, que, a més a més, va amenaçar de mort l'Itziar González i també altres treballadores municipals. Justament ara s'ha arribat a un acord en què les persones denunciants han acceptat l'acord i, per tant, per la part de l'Ajuntament també ho han acceptat, com que elles ho han fet, i, en aquest sentit, s'ha posat fi a un malson sens cap mena de dubte. Per tant, esborrar qualsevol ombra de dubte sobre els serveis jurídics i d'inspeccions i de llicències actuals al Districte, i dir que sí, malauradament, la justícia ha actuat massa tard, ho hauria d'haver fet molts anys abans, i s'ha demostrat que, efectivament, hi havia una trama corrupta, d'acord?

Bé, sobre aquest tema això. I se t'ha contestat també, eh? Dir que totes les llicències sobre les quals hi havia denúncia de tot aquell procediment no hi ha cap que tingui llicència, d'acord? Això també és important dir-ho, vale? De les denúncies fetes, eh? Una altra cosa és que de l'època n'hi haguessin més. Dic de les denúncies.

El soroll als interiors d'illa també podríem controlar-ho. Per tant, si ara estem posant sis sonòmetres més, doncs, és una qüestió d'anar periodificant i d'anar veient on es posen els sonòmetres, d'acord? Hem començat amb aquests i seguirem amb d'altres i podríem arribar al que tu també comentes.

I de la darrera Audiència, que no ho has comentat, ens vas demanar també tota la problemàtica amb els Enfants, no?, que hi havia... No vas ser tu que vas parlar dels Enfants? Em vaig reunir amb un dels propietaris dels Enfants, hem tingut reunions també amb l'intendent de la Guàrdia Urbana per veure de quina manera podem treballar conjuntament per millorar les sortides i que no facin tot aquest soroll i també corresponsabilitzar-los. Però a la setmana següent o als quinze dies de l'Audiència, i a petició teva, ho vam fer, i el que farem serà un pla de tota la zona aquella de Guàrdia, Est, Arc del Teatre, no?, des del MUC fins a La Conxa, fins als Enfants, per veure de quina manera les sortides han de ser el més esglaonades possibles i que facin el mínim soroll possible.

La **presidenta** dona de nou la paraula a la senyora Font.

La Sra. M. Dolors Font

Se m'ha encès la bombilla ara. Dies enrere, a Lancaster, una veïna va firmar com uns amb palanca volien rebentar la porta que donava accés al «dixós» Clandestine Gallery. Van avisar la Guàrdia Urbana, tal i qual, quan va arribar la Guàrdia Urbana,

els elements estaven a baix de tot l'Arc del Teatre, però no els van trobar la palanca i, llavors, no els van fer res. Apa! Aquí estem. O sigui que, si s'arriben a posar aquests elements allà, hauríem tingut droga, hauríem tingut de tot.

I tocant a Guàrdia, doncs, sí, s'arma soroll quan entren i quan surten i la cua que fan i tota la història aquesta. Esperem que això de Nou de la Rambla, que ve del 2007-2011, que era de l'època aquella, a veure si ara podeu fer-hi alguna cosa, d'acord?

Gràcies.

El regidor

No, només dir que molt bé per trucar a la Urbana, molt bé que la Urbana vingués, tot i que no els va poder enxampar, però la Urbana va venir, no?, que sempre diem «la Urbana truquem i no ve», bé, va venir, no ho va poder aconseguir, però la Urbana el que ha de fer és enxampar-los in fraganti per poder actuar... Però, bé, m'alegro de saber que la Guàrdia Urbana va venir.

La **presidenta** dona la paraula al senyor José Antonio Cuesta. Recorda els temps d'intervenció: tres minuts per a l'exposició i dos per a la rèplica

El Sr. José Antonio Cuesta (en nom propi)

Hola, bona tarda a tothom. Empiezo por volver otra vez a los mismos problemas que teníamos, que, bueno, pues, continuamos.

El basurero que hay en Robador, número 22, debido a los buzones de recogida neumática, ahí hay un pequeño rincón que hace la puerta de salida del parking. Aquello es un basurero continuo y permanente, el suelo está pegajoso, asqueroso... Son dieciséis años, no hay manera de eliminarlo, al parecer, sobre todo por la dinámica de incivismo que no se corrige, o sea, no se hace pedagogía, al parecer, es lo que hay y lo seguiremos chupando.

Al mismo tiempo, esos buzones de recogida neumática, el mantenimiento simplemente se dedican a limpiar las puertas y a comprobar que esas puertas cierran, pero después de dieciséis años, esos buzones están dentro de la estructura del edificio y, con el calor, están generando olor, olor que está entrando dentro de los propios edificios, se percibe en los portales; o sea, la mierda la tenemos dentro. Eso por un lado.

El siguiente tema realmente son..., desde que me he reincorporado me he encontrado que de pronto, en la calle Robador, hay una serie de mobiliario que se mantiene de forma estable y permanente, son unas sillas, como siete, nueve, depende, y que no recoge el servicio de recogida de muebles. Esas sillas son utilizadas por «las mujeres de la vida», como dice mi querido amigo, y los puteros y los yonquis y los borrachos y los que salen de fiesta y se sientan y los que se dedican a la caza y al ojeo para ver a quién pueden dar el palo. O sea, están generando una situación rara rara rara y fea. Pero, bueno, ahí siguen esas sillas. Cinco meses llevo viéndolas.

Otro tema que me sorprende mucho es cuando estáis hablando de ruido. Efectivamente, ruido, hay mucho ruido. En Robador tenemos un sonómetro, no sé si funciona, no sé si sigue funcionando y sigue dando, bueno, la dinámica que mantenemos en la calle. Pues, si está funcionando, habrá percibido ese sonómetro que, a partir de las cuatro de la mañana, hay un negocio que está descargando con camiones a las 4.40, a las 5.30..., luego viene el de la limpieza tal y luego vienen los del Caprabo... Pero esos de las cuatro de la mañana, ¿qué hacen descargando

camiones de pollos? Es Robador, número 8, que se dedica al despiece de pollos. ¿Pero que ahora a estas alturas esté descargando a las cuatro de la mañana? Dos camiones grandes, uno lo pone encima de la cera de Robador, en la zona de..., alucinante.

La **presidenta** li pregunta si vol fer ús del temps de rèplica per poder acabar ara la seva exposició.

El Sr. José Antonio Cuesta

Pues, sí, quisiera saber exactamente qué es lo que está pasando con los locales comerciales que maneja el Ayuntamiento y que no se sabe nada más, aparte de haberles cedido un bonito almacén a los manteros y al Sant Jordi, que sigo esperándole como agua en mayo, porque soy lector y no consigo encontrar un libro en Robador.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

No, José Antonio, el que comentes de la recollida pneumàtica, doncs, revisem-ho, mirem a veure què és el que està passant, no sé si és l'IMHAB el responsable dels edificis o si és directament Ecologia Urbana. Per tant, mirem i si està deficientment mantingut, doncs, veiem a veure de quina manera es pot solucionar, si és que és públic... Bé, no ho sé, mirem-ho, eh?, no tinc la resposta.

Efectivament, hi ha un sonòmetre a Robador que, a més a més, en el darrer Consell de Barri vam donar les dades i funciona. Pel que fa a la descàrrega a les quatre del matí, jo diria que no és permesa, durant la nit, a aquesta hora no es pot fer càrrega i descàrrega. I, per tant, aquí estan els companys de la Guàrdia Urbana perquè puguin passar i puguin fer l'expedient corresponent, perquè de cap de les maneres es pot fer a aquestes hores. La càrrega i descàrrega es pot fer a partir de les vuit del matí. Per tant, tot el que sigui abans no pot ser. Però, bé, tenim present això que ens dius i ho passem a la Guàrdia Urbana.

Què és el que passa amb els locals comercials? Ara mateix hi ha la Nutcreatives, si no m'equivoco, que és un baix de protecció oficial que fa uns anys que està funcionant, hi ha també el local de top manta, que es van comprometre que fos un magatzem, però que també hi hagués la venda, i haurem de comprovar si s'està fent o no s'està fent, però, en tot cas, també hi ha d'haver venda. La Llibreria Sant Jordi, bé, doncs, com que és un tema patrimonial complicat desmuntar el moble històric que tenen al carrer Ferran i portar-lo cap a Robador, s'està demorant molt, però s'està en contacte amb ells constantment i jo no recordo quina és l'última data, però jo diria que al setembre, octubre haurien ja de fer el trasllat. Hi ha hagut diversos problemes amb fusters, problemes amb el terra... Però hi estem en contacte de forma permanent, d'acord? I, després, els altres que queden buits, que no sé si són tres o quatre, ja no me'n recordo, han entrat a la darrera convocatòria de baixos de protecció oficial i haurem de veure qui ha sol·licitat anar-hi, no ho sé, i em sembla que en la propera convocatòria n'hi haurà algun més, perquè, al final, són cinc, no? Per tant, n'hi ha uns que estan a la convocatòria que ha finalitzat i que s'han de treure els documents i daixo, amb la voluntat que s'obrin també l'abans possible.

I entenc que, quan em parlaves del mobiliari estable, també hi havia una part de..., bé, una queixa per la presència de la prostitució més que no pas de les cadires i companyia. Bé, aquí, com saps, hi ha diversos serveis municipals que hi estan

treballant i també està la Guàrdia Urbana que hi està treballant amb els seus serveis corresponents i és un dels indrets en què hi ha més presència de la Guàrdia Urbana. Però, en tot cas, podem també recontactar amb ABITS (Agència per a l'Abordatge Integral del Treball Sexual) o podem recontactar amb l'agència que hi està treballant per veure quina és ara mateix la diagnosi de la situació.

La **presidenta** indica al senyor Cuesta que li queda un minut i mig per a la rèplica.

El Sr. José Antonio Cuesta

Sobre la prostitució no he dit re. Lo único que he dicho es que hay sillas que el servicio de limpieza no está recogiendo, y no has dado respuesta a eso. Quiero saber si ahí se abre un expediente por dejación de funciones, por no realizar el servicio que tiene que realizar de retirada de mobiliario urbano, bueno, urbano no, mobiliario. Es alucinante. Sobre la prostitución no he dicho nada, eso te lo has inventado.

El regidor

Jo entenc que els serveis de neteja no s'han d'emportar cadires si les està utilitzant algú. Per tant, s'hauria de veure en aquell moment què és el que està passant.

La **presidenta** comunica que ara faran les intervencions de les persones que s'han apuntat aquesta mateixa tarda. Dona la paraula a la senyora Mari Carmen Herbás.

La Sra. Mari Carmen Herbás (en nom propi)

Hola, buenas tardes. Mira, yo soy de la calle Trelawny, número 2, el edificio que está justo al lado del Hospital del Mar, que aquello también es la Barceloneta, ¿eh?, que siempre nos tienen olvidados, pero bueno. Entonces, yo voy a englobarlo en una respuesta para ir rápida.

El incivismo engloba. Todo esto yo represento a todos los vecinos, ¿eh? Soy la presidenta de ello y, por eso, me han dicho que venga aquí. El botellón, los bicitaxis y la prostitución, ¿qué respuesta me dais a todo esto? Eso lo necesitamos pero como agua de mayo. Los ruidos que hacen por la noche, sobre todo los jueves, viernes, sábado. Bueno, pues, ya sabéis, tenemos allí las discotecas también, salen bebidos, tomados, detrás de nuestro edificio las meadas, sexo y, bueno, demás cosas que... Bueno, pues, no nos gusta nada, la verdad, no nos dejan descansar, ¿eh? Esto por un lado.

Y ahora voy al tema más principal que nos tiene... La verdad no sé quién fue la lumbreras o el lumbreras que hace como unos doce años puso unos árboles delante de nuestro edificio, en nuestra misma cera, que no tenemos... O sea, han robado ya en el piso de al lado, sobre todo del primero segunda de la otra portería, han trepado por esos árboles. Esto nos causa mosquitos, avispas, no tenemos visibilidad para ver nada, si alguien quiere vender ahí un piso no lo puede hacer. Llevamos mucho tiempo, correos electrónicos a Parques y Jardines, que si vierais las respuestas que nos dan, vamos, es una burla, pero constante, de verdad, ¿eh?, es una burla. ¿Por qué no los quitan estos árboles? Y si no tenéis dinero para hacerlo, que puede ser que sea, nosotros lo hacemos, con nuestro propio dinero. Mira hasta dónde llegamos. Con nuestro propio dinero, si tú me das el permiso, no tenemos ningún problema, lo hacemos, los quitamos y ya está. Aquí tengo una vecina mía, solamente va a decir cuatro cosas la mujer, que tiene una depresión de caballo, vive en el primer piso y cada día que se levanta —Enedina, ven, por favor— y sube las persianas, tiene los

árboles delante, no tiene nada más, esto le ha causado a esta señora una depresión muy grande. Bueno, tiene alergia a los mosquitos, a las avispas... Sí, tal como es.

La **presidenta** manifiesta que han exhaurit els tres minuts d'intervenció i els pregunta si volen seguir parlant fent ús dels dos minuts de rèplica.

La Sra. Mari Carmen Herbás

Sí, porque no tengo mucho más que decir. Todos estos casos que yo he puesto primero los conocéis de sobra por el sitio que estamos viviendo. Pero esto de los árboles hoy sí o sí me tienes que dar una respuesta. Lo siento mucho, es que no se puede aguantar, las fotografías y los videos se los he pasado a Alba, ella lo tiene todo, ¿sabes? Y es que es inaguantable. Que pongan unos setos, pero no, setos tampoco, porque entonces serían los meaderos de todos los extranjeros y toda la gente que sale de las discotecas se nos mearían allí también. O no se os ocurra poner bancos, porque entonces también no veas, los ruidos ya serían insoportables. Pero esto de los árboles sí por favor te pido que me des una respuesta, ¿eh?, porque llevamos así doce años y nos llevan de puerta en puerta. Ya estoy harta, ¿no?, de que nos tomen el pelo. Yo creo que lo hacen expresamente para que nos cansemos y así ya no tengamos que repetir más ni enviar correos ni fotografías... «Llaman a esta puerta, ahora vayan al otro sitio, ahora al otro sitio» ¿Pero esto qué es? ¿Se piensan que somos tontos o qué? Ya está bien, eh, la broma. Si no, os los lleváis a vuestras casas. Si tenéis casas, a vuestros jardines. Es que, al final, nos tenemos que poner así. Y estoy muy seria, eh, porque, a ver, es que cada día, cada día, hasta la tercera planta llegan, y no han podido venir, porque si llegan a venir, yo no sé, porque están trabajando, claro.

Y muchas gracias por haberme escuchado. Muchas gracias. Quiero respuesta a esto, por favor, de verdad, ¿eh?

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Pues, Mari Carmen, lo siento, pero no tengo respuesta para decirte que tales los árboles. Sí, sí, ya lo he oído. Lo que pasa es que yo no te voy a dar un permiso para quitar los árboles. En todo caso, lo que tenemos que hacer es ver cuál es la problemática que hay. Hay un incremento del presupuesto también por el tema de las plagas de la Agencia de Salud Pública. Yo no sé en qué situación están. Y tenemos que mirarlo, nos vamos a interesar para ver esta problemática e intentarle dar una solución. Yo no te voy a dar permiso para que tales unos árboles de la ciudad de Barcelona. Eso sí que te lo digo. Lo que sí que me comprometo es: ver qué problemática hay y que Parcs i Jardins tome la decisión de lo que tiene que hacer, ya sea con las plagas, ya sea podando los árboles, o ya sea con lo que sea. No lo sé, Carmen, no lo sé, ya he entendido lo que querías decir. A mí me parece que estoy siendo bastante claro también con lo que digo: como no conozco la problemática y yo no doy permisos para talar árboles de la ciudad de Barcelona, tenemos que ir a los servicios correspondientes para que miren la problemática que hay y, a partir de ahí, que busquen soluciones. No lo sé, no soy jardinero, no soy experto en plagas, etcétera, con lo cual nos lo quedamos y no puedo darte una respuesta. Esto no es que yo vengo aquí y digo, como un rey medieval, tala los árboles. Pues no, no los tales, ¿no? Y entendiendo lo que nos estáis diciendo, ¿eh?

Conocemos la problemática que hay en la calle Trelawny. De hecho, hace cinco años hicimos el cambio de las paradas de taxi, ¿no?, que estaban en un sitio, ahora están en otro, cambiamos también la dirección de la que salían la gente de las discotecas, hicimos un trabajo con los propietarios de las discotecas para que también estuvieran un poco en vuestro edificio, si no me equivoco, con lo cual también controlarían esa situación tan complicada. Creo que conseguimos mejorar todo el tema de los taxis, aunque ya sabemos que hay muchísima gente. Con la pandemia, otra vez vuelve a haber muchísima gente. Todo lo que es el Front Marítim hay un dispositivo de Guardia Urbana y de Mossos d'Esquadra muy potente, sobre todo en fin de semana, para toda la salida de la gente de las discotecas, hay muchos efectivos de la Guardia Urbana y de Mossos d'Esquadra. Y además sabéis, y ahora entro en vuestro edificio, ¿eh?, que se está trabajando para hacer las mejoras tanto de luz como urbanísticas para crear un camino seguro hasta el metro de la línea amarilla de la gente que va hacia allí, ¿vale?

Amb la qual cosa hi ha un dispositiu molt important de Guàrdia Urbana i de Mossos d'Esquadra. I aquí el que haurem de veure, i com que aquí també està Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra, és si realment està atenent o no la problemàtica del vostre edifici, que és molt particular, ¿vale? Jo entenc que està més cap al passeig per controlar els bicitaxis... y todo lo que pueda pasar..., i haurem de veure també, doncs, de quina manera es pot ampliar per controlar les problemàtiques que hi ha en el vostre edifici, que està situat en un lloc, doncs, que quan surt la gent de les discoteques està molt complicat.

Per tant, aquí també agafo aquest compromís, a part de mirar això dels arbres, veure com aquest dispositiu conjunt es pot, més o menys, ampliar o d'alguna manera... Jo sé que abans hi havia la seguretat privada de les discoteques que també us estava donant un cop de mà. Bueno, pues, a ver de qué manera podemos hacerlo para que también recoja la problemática que hay.

La **presidenta** comunica a la senyora Herbás que li queden trenta segons del torn de rèplica.

La Sra. Mari Carmen Herbás

Pues, nada, gracias por haberme escuchado, por darme voz en este momento y, sobre todo, pues, lo de los árboles, por favor, solamente. Míratelo, ¿eh?, por favor.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Sergio Arnás.

El Sr. Sergio Arnás (en nom del Club Esportiu Barceloneta Futsal)

Bona tarda. Em dirigeixo a tots vostès i em presento: em dic Sergio Arnás, soc un veí de la Barceloneta des del 1972, quan vaig néixer, fins ara i, ahora, represento al Club Esportiu Barceloneta Futsal. Un club que, fins ara, disposàvem d'una base de més de cent joves i que, per motius que detallo a continuació, ens veiem obligats a desfer la base. Al barri en els darrers anys vam impedir la gentrificació que tant ens preocupa i que ens està deixant sense veïns de tota la vida. La majoria de canvis soferts són dedicats a enfocar la Barceloneta com a barri de turisme de baixa qualitat, que res els interessa la nostra història i cultura i de zero respecte. Tots aquests canvis són aplaudits per l'actual consistori sense posar-hi ni mica de control, i els veïns i veïnes ens sentim completament desplaçats i ens veiem gairebé obligats a marxar del nostre estimat barri de tota la vida.

Encara que la decadència de la Barceloneta és màxima, amb perill d'extinció i no podria esplaiar-me tot el que hauria de fer, l'enfocarem avui en allò merament esportiu, ja que com a club que represento fa més d'onze anys que lluitem per mantenir el futbol sala i que els joves puguin continuar fent esport. La Barceloneta ha tingut equips d'handbol, de futbol i de futbol sala grans, però actualment només mantenim el futbol i futbol sala, ja que el barri va quedar orfe de punts neuràlgics des de la desaparició de la Repla, que es va emportar amb ella l'handbol i una part important del futbol sala.

Nosaltres hem continuat lluitant per mantenir aquesta base picant cada dia a la porta de l'Ajuntament per mantenir unes instal·lacions esportives dignes i la construcció d'un pavelló a la Barceloneta, que seria de gran atractiu per reactivar l'esport al barri i a la vegada aconseguir un punt neuràlgic per a la reunió de veïns i veïnes, jugadors i familiars d'aquests. Però la resposta de l'Ajuntament sap quina ha sigut? Mentides.

Com li dèiem, després de dues-centes mil excuses i mentides desemmascarades, l'any 2017, per fi, vam tindre un compromís de fer aquest pavelló a la següent legislatura, que és aquesta. Però de moment re de re.

Per tot això no podem mantenir la base en les actuals deficientes instal·lacions. Comentar-li que, independentment al futbol base dels joves, també recalcar que tenim un equip sènior que milita a la categoria de segona divisió nacional, i és el club de Barcelona amb la categoria més alta després del Barça, i que si pugem de categoria hauríem de marxar fora de la Barceloneta per competir.

Cal que portem més informació perquè d'una vegada facin cas als veïns per fer un pavelló? I la pregunta és directa, li agrairia que fos directe i que no em maregi de si això ho fa una part de l'Ajuntament, l'IBE, no l'IBE i tal.

Ens poden dir com es troba el projecte de pavelló esportiu de la Barceloneta?

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Bé, Sergio, efectivament, tu saps molt bé com l'Ajuntament està repartit en departaments i cada departament té les seves responsabilitats i té els seus pressupostos. L'acord a què es va arribar el 2017 era de fer els canvis urbanístics perquè una pastilla en la qual ja hi sou tingui la qualificació d'esportiva, eh? Aquest és el compromís a què es va arribar, que és imprescindible per després poder construir un pavelló o el que sigui. Aquests tràmits urbanístics, si no m'equivoco, ja es van fer. Per tant, ara mateix ja hi ha una qualificació urbanística d'espai esportiu en les pistes en què vosaltres esteu. Tenim el compromís d'arreglar el terra, tenim el compromís d'arreglar el sostre. És un compromís compartit de l'IBE i del Districte. I després, sincerament, jo penso que l'IBE no té ara mateix en la llista fer aquest pavelló esportiu, perquè, si no, ho hauríem explicat. En tot cas, el que sí que podem fer, i també hem fet després de saber la situació del vostre club, és interessar-nos-en a través de l'IBE. I, en aquest sentit, em comprometo... Em sembla, Sergio, que ja heu fet algunes reunions també amb la gerent de l'IBE i que us heu trobat, però podem tornar-ho a fer per poder donar resposta a aquesta pregunta. Com està el projecte de pavelló esportiu? Jo crec que ara mateix no hi ha el pressupost per fer-lo i que no està entre les prioritats de l'IBE. Però, en tot cas, no em facis cas del tot del que dic, ho consultem i et donem la resposta.

La **presidenta** dona la paraula de nou al senyor Sergio Arnás.

El Sr. Sergio Arnás

Bé, comentar-li que sí que vau oferir el pavelló el 2017 i no va ser, diguéssim, una pastilla per a aplicació econòmica, sinó que vau dir, i ho va dir el senyor Oriol, que està per aquí, ho va dir ell directament i està gravat. O sigui, si voleu, el que faig és que us porto la documentació gràfica, vale?, si la necessiteu, d'on surt el punt on dieu que us comprometeu amb el pavelló, vale? Que ja estàveu parlant amb els veïns, i l'he vist diverses vegades i és així. O sigui, jo crec que la rèplica que has fet has fet un copia i enganxa d'alguna vegada que hem parlat nosaltres i res més. Però jo crec que no és una resposta.

La **presidenta** dona la paraula al regidor i li demana que sigui molt breu.

El regidor

El que sí que podem fer és recuperar l'acord votat en el plenari del Districte, que aquell és la literalitat del nostre compromís, el que es va votar aquí i el que diu aquell text del plenari del Districte, que el que diu el text és de fer els canvis urbanístics necessaris perquè es pugui construir un equipament esportiu. Però és fer els canvis urbanístics necessaris. Tot i així, contactem una altra vegada amb l'IBE, fem una altra reunió i tornem-nos a trobar.

La **presidenta** recorda que el model és exposició de l'intervinent, resposta del regidor, rèplica de l'intervinent. A continuació, dona la paraula a la senyora Rosa Pérez.

La Sra. Rosa Pérez (en nom de les veïnes de la plaça del Dubte)

Una pregunta: si no exhaureixo els tres minuts, els acumulo a la rèplica.

La **presidenta** li confirma que sí, que els minuts s'acumulen.

La Sra. Rosa Pérez

Val, perquè el que és interessant, en tot cas, és saber el que el regidor ens respon. No parlo en nom propi, sinó en nom de les veïnes que estem a la plaça del Dubte.

Jo és la primera vegada que vinc, escoltant el regidor, faré un acte de fe i creuré que el regidor sap de què li parlem els veïns de la plaça del Dubte. Per tant, no vull estendre'm en això, no és només el mercat de la pobresa, és el mercat de la pobresa i d'altres substàncies. La situació és inaguantable. Només tenim unes preguntes per fer. Com és possible que, de manera ràpida, executiva, eficaç, es pugui treure tot el mercat que hi havia de la misèria a la ronda de Sant Antoni i resulta que en un espai delimitat que és la plaça del Dubte tinguem els mateixos, tot el follón, tot el tràfic i ho hem d'aguantar. I resulta que allà no es pot.

Què succeeix? Que els veïns de l'Eixample paguen més impostos i són ciutadans de primera respecte als de Ciutat Vella?, primera pregunta.

Segona pregunta, si va haver-hi una acció eficaç i eficient amb la Guàrdia Urbana, amb Mossos d'Esquadra, a la Ronda, que és un espai de molts metres, què és el que succeeix al Raval que això no pot ser? Què passa, que nosaltres som ciutadans inferiors o que els regidors de l'Eixample tenen molt més poder en el poder municipal o en l'Ajuntament municipal del que té Ciutat Vella?

No sé els minuts que he utilitzat, però els vull per a la rèplica. Gràcies.

La **presidenta** li comunica que ha fet servir 1 minut i 56 segons. Tot seguit, dona la paraula al regidor.

El regidor

Rosa i Elisenda i algú més que heu vingut, no, els ciutadans del Raval no són ciutadans de segona, són ciutadans de primera exactament igual com els d'altres llocs. El que passa és que la intervenció per la qual hem optat en aquest espai és diferent, efectivament. Nosaltres hem optat per la intervenció social, tenim els equips de gestió de conflictes que estan treballant i que estan aproximant-se a totes les persones que estan en aquest mercat per veure quines són les seves necessitats per veure de quina manera podem aconseguir crear un itinerari a partir del qual puguin sortir de la seva situació d'exclusió social. Estan treballant els equips de gestió de conflictes els set dies de la setmana i, a més a més, ho estan fent de manera coordinada amb la Guàrdia Urbana, que fa les actuacions corresponents quan s'han de fer, i la Guàrdia Urbana està tant de manera uniformada quan toca com de manera no uniformada conjuntament amb els equips de gestió de conflictes, i estan veient a veure quin és el caràcter d'aquesta presència. Que jo també crec que és una presència intensiva a l'espai públic i que, per tant, hem d'anar veient de quina manera anem modificant també la forma d'intervenir. I des de l'altre dia que vau venir al Consell de Barri del Raval hem tingut alguna trobada tant amb Gestió de Conflictes com amb Guàrdia Urbana per veure de quina manera incrementem la presència i, a més a més, fem algun viratge també en la forma d'intervenir. Una forma que és, això, eh?, que hi ha presència policial i hi ha sobretot presència de Gestió de Conflictes.

La gent que hi havia a la ronda de Sant Antoni és diferent, tant en nombre com en perfil, de la que hi ha a la plaça del Dubte. I comprenc perfectament tot el que m'esteu dient. Són persones que d'una manera molt majoritària són veïns i veïnes del Raval amb una situació d'exclusió social molt important que, més enllà del guany econòmic que puguin tenir, hi ha una necessitat també de pertinença, de relacionar-se, de trobar-se. I això és el que està treballant el Servei de Gestió de Conflictes. La majoria de les persones són persones afiliades o conegudes per serveis socials; d'altres havien tingut una afiliació en algun moment. I, per tant, s'estan buscant els seus referents per poder treballar socialment la problemàtica que hi ha.

Tot això sense menystenir que també hi ha d'haver una presència policial i que hi és. Què és el que ens diu la policia, tant Guàrdia Urbana com Mossos d'Esquadra? I m'ho rebatràs, Rosa, però el que ens estan dient a nosaltres els professionals de la seguretat és que el que ara mateix s'està venent és material trobat en contenidors i no és material robat. Si en algun moment hi ha material robat que es pot acreditar que és material robat, es treu per part de la Guàrdia Urbana i, a més a més, s'estan fent moltes requisicions de material també cada setmana en aquests espais. I després el que també ens diuen és que no hi ha un tràfic de drogues que hagi de representar una intervenció de Salut Pública. I per això s'està vigilant i amatent, i Guàrdia Urbana i Mossos d'Esquadra ho estan veient. En el moment que hi sigui, s'intervindrà, com s'ha intervingut altres vegades i, efectivament, s'hi ha intervingut.

Per tant, ni ciutadans de primera ni de segona, un tipus d'intervenció diferent que el que fa és la part social i la part policial. Insisteixo, l'última reunió que hem tingut amb Gestió de Conflictes, després de la diagnosi de les cinquanta-quatre persones que han entrevistat, vint-i-dues són persones afiliades pels serveis socials, etcètera, d'acord? Per tant, es coneixen una per una, saben les problemàtiques que hi ha al darrere, i el que hem de fer és intentar que surtin d'aquesta situació d'exclusió social. I, evidentment, hi ha una pressió sobre veïns i veïnes com vosaltres que hem d'anar acabant d'alguna manera, i ho farem així, amb la intervenció social i també, quan calgui, la intervenció policial. Però hem de donar-li un ritme diferent a la intervenció

que està havent-hi, ja hem donat les indicacions que hi hagi un ritme diferent d'aquestes intervencions, que, insisteixo, seran sempre amb les dues potes.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Pérez i li comunica que encara disposa de tres minuts i quatre segons.

La Sra. Rosa Pérez

A veure, senyor regidor, a mi el tema del bonisme polític que vostè està aquí manifestant..., jo puc estar totalment d'acord. Miri, jo quan voto cada quatre anys, voto partits d'esquerres que tinguin dintre del seu programa electoral la convivència social, els serveis socials, etcètera. Per tant, mai vaig votar el senyor Valls, malgrat aquest Ajuntament estigui governat gràcies al senyor Valls. Per tant, mai vaig votar un xenòfob. Ara bé, el que succeeix és que vostè no m'està donant a mi solució com a ciutadana. Jo com a ciutadana i com a Rosa Pérez voto qui em dona la gana i els meus diners els inverteixo a ONG o a solidaritat. Però el que demano als senyors i senyores d'aquest Ajuntament, que han guanyat unes eleccions, que cobren mensualment una retribució dels meus impostos i de tothom, és solució en el seu programa electoral. Per tant, vostès ja sabien que hi havia misèria a Barcelona, vostès ja sabien que hi havia problemes socials, vostè ja sabia que havia d'intervenir la Guàrdia Urbana o els Mossos d'Esquadra. Bé, quina és l'eficàcia, per què?

Jo torno a preguntar per què a vint metres de casa nostra es pot haver solucionat i a vint metres no. Ja he parlat amb Guàrdia Urbana, que està permanentment — permanentment— a la ronda de Sant Antoni, resposta al·lucinant d'una guàrdia urbà: «Senyora, això d'aquí és el Raval i a mi em paga el Districte de l'Eixample.» Perdoni, vostè és guàrdia urbà de l'Ajuntament, que no és una unitat l'Ajuntament, o els meus impostos van a Ciutat Vella i els altres no? Per què? Per què? Jo torno a preguntar-li i no em doni unes frases fetes amb un llenguatge que a vostè li semblarà que és el que m'ha d'utilitzar, però jo ja l'he sentit molt aquest llenguatge. Per tant, vull un llenguatge eficaç i eficient. I vostè em diu que no n'hi ha. Quan vostè vulgui..., jo visc al tercer pis i, per tant, veig tot el mercat des de dalt. Quan vostè vulgui li ensenyo els vídeos, les fotos, tot li ensenyo. I, si no, el d'ahir a la nit. Jo ja sé que ve la Guàrdia Urbana. Ja sé que la Guàrdia Urbana fa dos mesos els requisava tot i venia el servei de la neteja i ho treia tot. Fa un mes que la Guàrdia Urbana no els ho requisa, els ho deixa allà. Marxa la Guàrdia Urbana i, als tres segons, el tenim fet. Hi ha alguna resposta que vostè ens pugui donar de com se soluciona això?

Gràcies.

La **presidenta** demana, si us plau, que els intervinents no interpel·lin en els torns de rèplica el regidor. Davant la sol·licitud del regidor de contestar de nou a la senyora Pérez, li suggereix que tinguin una reunió per tractar aquest tema i veure els vídeos i les fotos. A continuació, dona la paraula al senyor Jardí.

El Sr. Joan Lluís Jardí (en nom propi)

Bona tarda. Bueno, quisiera hablar de varios temas, pero como no dispongo de mucho tiempo, al parecer, voy a centrarme en uno, que es el que más me preocupa, ¿no? Es sobre el Casal de Joves Autogestionat de la plaça 8 de Març, del Gòtic, ¿no? Quisiera preguntaros que finalidad tiene este casal. Si la finalidad es molestar a los vecinos, lo están consiguiendo con creces. ¿Por qué? Porque fiestas continuas, la música a tope, la Guardia Urbana ya ha venido varias veces. Yo he llamado unas cuantas veces, pero no he sido el único. Después, la persona que al parecer dirige, o la encargada de este

casal viene con un perro, bueno, no sé si es un sitio para que dejen los perros allí, se pone a ladrar hasta altas horas de la noche, hasta cuando ella se va, o ellos cierran, que es a partir de un poco más tarde de las doce, unos ladridos que son muy fuertes. Hacen de vez en cuando fiestas multitudinarias en la calle. La otra vez hicieron una calçotada, hicieron pagar entrada a la gente. Entonces, yo pienso, bueno, a ver esto ¿a quién pertenece?, ¿pueden hacer negocio? Si intento entrar allí, seguro que no me dejan entrar, al perro de la encargada, sí, me parece curioso.

Bueno, la pregunta es qué finalidad tiene este casal. Y repito, si la finalidad es molestar a los vecinos, lo están consiguiendo.

Bueno, quisiera retomar el otro tema que les expuse la última vez, lo de jugar a la pelota, que yo creo que debería estar prohibido. Si no lo está, Barcelona es una ciudad muy original, porque creo que es la única ciudad que yo conozca que está permitido jugar a pelota en las vías públicas, calles y plazas, con lo que ello conlleva, muchas molestias.

Y, bueno, pues, básicamente... Bueno, también, si está permitido que los perros vayan sueltos por las calles, plazas, calles, porque yo estoy cansado de ver perros sueltos. Y esto, ¿qué significa? Se orinan, el dueño se hace el distraído muchas veces, porque no lo ve, porque está a una gran distancia de él, excrementos en la calle. Bueno, al parecer, esta es la ciudad en la que está todo permitido y no hay nada prohibido.

Y ya, si quiere, damos paso a su intervención.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

El Casal de Joves Autogestionat del Gòtic és una concessió municipal. Si ho demana per la Transparència, podrà veure quin és el conveni firmat i, per tant, allà hi ha exposat quin és l'objectiu d'aquest equipament, qui el gestiona i què és el que han de fer. Allà hi ha un espai de joves en què, entre altres coses, hi ha un parell d'esplais que fan les seves activitats, les seves reunions, les seves trobades i les seves activitats, com fa un parell o tres de setmanes van fer la Festa Major. Si hi vols entrar, t'haurien de deixar entrar, eh? Però jo el que et diria és, no sé si ho has provat... Al ser un equip públic, doncs, t'haurien de deixar entrar en els horaris d'obertura corresponents. Però, com que vols saber quins són els objectius, etcètera, aquest és un equipament municipal que vam acabar de remodelar el mandat passat i el que es va fer va ser fer una cessió i hi ha una assemblea, un òrgan de govern, que és el que decideix de quina manera es fa servir.

El que sí que no pot ser és que molestin veïns i veïnes, que facin festes a deshores i que facin algunes de les coses que ens estàs dient. Per tant, jo també emplaço la tècnica de barri que revisi si realment està passant això. Jo suposo que truqueu al 112 quan hi ha totes aquestes activitats, hi hauria d'anar la Guàrdia Urbana i haurien de veure què és el que està passant. Però, en tot cas, emplaço que puguem fer una reunió.

Efectivament, a Barcelona es pot jugar a pilota a tota la ciutat i es va treure la prohibició ja fa alguns anys. I, bé, doncs, a nosaltres ens agrada que l'espai públic sigui usat el màxim possible per tothom.

I pel que fa als gossos, la tinença de gossos..., si no m'equivoco, són aquells gossos que són perillosos, que són els que han d'anar lligats, i altres gossos que no són

perillosos que no tenen per què anar lligats. I la veritat és que en aquest tema de benestar animal no soc un especialista, però em sembla que la lògica és aquesta. I ara mateix també s'està treballant tot el tema de les zones d'ús compartit, etcètera.

La **presidenta** dona la paraula de nou al senyor Jardí.

El Sr. Joan Lluís Jardí

Bueno, esto de jugar a pelota, realmente, bueno, la respuesta es bastante graciosa.

Yo tengo sesenta años, he nacido en esta ciudad y nunca había visto una portada como esta de El Periódico. Simplemente decirles que enhorabuena por su gestión, porque lo están haciendo muy bien. Y lo del casal de joves, hombre, a ver, si realmente los vecinos se quejan una y otra y otra vez, deberían de hacer algo. No me lo justifique tanto y más bien tome medidas, pienso, ¿no? Porque hacen fiestas continuas, la fiesta a tope, cuando acaba la fiesta, ¿qué pasa?, que todos estos jóvenes que había ahí dentro salen a la calle y siguen la fiesta en la plaza 8 de Març. Y, claro, la fiesta, imagínese, si la fiesta acaba a las doce, la posfiesta se puede prolongar hasta las dos de la madrugada o pasadas las dos.

Simplemente era esto. Gracias.

La **presidenta** informa que ara passaran a les intervencions per videoconferència. Recordada de nou que, per acord de Junta de Portaveus, s'ha ampliat el temps d'intervenció del públic a cinc minuts, tres minuts d'exposició i dos de rèplica. Tot seguit, dona la paraula al senyor Manel Martínez.

El Sr. Manel Martínez Vicente (en nom propi)

Tenia tres preguntes, entenc que he de fer-les totes de tirón, no?

La **presidenta** precisa que té cinc minuts d'intervenció: tres minuts d'exposició i dos de rèplica, i que pot gestionar aquest temps com millor li convingui.

El Sr. Manel Martínez Vicente

Doncs, faré les dos primeres i l'altra me la guardaré per a la rèplica.

La primera és que...

La **presidenta** indica que a la rèplica millor no fer preguntes, perquè s'entra en un debat que no és el format previst. Remarca que el temps de rèplica és només de rèplica.

El Sr. Manel Martínez Vicente

Farem de pasapalabra...

El primer tema, el regidor ho sap, des de l'any 2019 es va acabar ja la concessió i pròrrogues que hi havia al front marítim. Estem a 2022, entenc que, amb la pandèmia pel mig, hi haurà una miqueta de calaix, però tenim un local de les discoteques que tenia dos anys, cosa que volia saber que aquest any, sent molt benvolents, hauria de ser l'últim, i els altres són cinc anys, haurien de parlar del 2024, com a molt. Tornem a reclamar, si us plau, que volem seure i volem formar part els veïns amb l'Ajuntament per preparar un pla on poder parlar de l'ús que volem destinar aquest espai. No volem estar aliens, volem ser partícips i hi volem estar. Sabeu que l'acumulació d'oci nocturn allà també és una part del focus del que està generant tot l'incivisme al voltant de les

platges i al voltant dels carrers, com ara les veïnes del carrer Trelawny han parlat. I reclamem, si us plau, un pla, un calendari per a immediates trobades i per donar propostes a una taula sectorial específica amb vosaltres. Vull dir, volem parlar tots.

El segon tema que volia treure va una mica en relació amb la primera intervenció que hi ha hagut avui, sobre el tema del nomenclàtor. Crec que no hi ha, segurament en molta part de Barcelona, una reclamació de canviar un nom de carrer tan antiga com la nostra del passeig Nacional des del 2013. I, curiosament, ens han passat per davant altres canvis de nom. I el que nosaltres no entenem és què haurem de fer per poder dir que això ja es va aprovar al Districte, es va aprovar a plenari de Casa Gran, i continuem sense tenir-ho. Per tant, sent la reclamació més nombrosa, de més gent del barri que ho ha demanat, què hem de fer per tornar a activar-ho? Si us plau, fem un pla específic i de ràpida actuació, com d'altres, que em sembla molt bé, han corregut molt, vale? Aquí ens agradaria que poguéssim treure ja el senyor Borbó, si us plau.

I l'última cosa la dic de tirón. A una setmana de Sant Joan encara no tenim clar quin pla específic hi ha per a la revetlla de Sant Joan, als espais públics, especialment la platja. Estem tenint contínuament testimonis de veïns que han hagut d'anar a urgències, nanos petits, gent gran, animals, per tot el que hi ha per allà, perquè no n'hi ha prou amb els tècnics que venen a netejar-ho, és un continu. De fet, és que gairebé a vegades conviuen els que netegen i els que estan encara acabant la festa. I volíem que hi hagués una miqueta molt més de transparència en explicar els dispositius, els corredors aquests segurs, que vam reclamar i van prometre que els tindríem enguany. I després ja parlarem de plans molt més amplis, participem de taules sectorials per la nit i estem disposats a treballar més coses, però cal que feu una actuació clara que, al ser persones vulnerables, es pugui fer un reforç de recursos i també que el 112, en el qual participa també la Generalitat, tingui un altre tipus d'actuació de la que està tenint ara.

Gràcies.

La **presidenta** li comenta que ha fet les tres preguntes en els tres minuts exactes per a l'exposició. Tot seguit, dona la paraula al regidor.

El regidor

Manel, tornem-nos a seure, si cal, per parlar de tot el tema del front marítim i de la situació actual. Vam parlar, primer, de totes la subhasta que hi va haver en el seu dia, que vosaltres n'éreu crítics i nosaltres vam exposar com va anar tot plegat, i, després, teníem també unes converses amb l'Estat, no?, i sobretot bàsicament amb Patrimoni de l'Estat, per veure de quina manera podíem acabar amb aquesta línia marítim terrestre i això representava, doncs, què passaria amb totes aquestes concessions. Com tu saps, aquest acord no s'ha firmat. Per tant, no tenim aquest acord. I, en tot cas, podríem quedar per explicar-vos com està la situació actualment i per pensar estratègies de futur.

Respecte al passeig Nacional i Joan de Borbó, ja m'ho vas dir també en la darrera Audiència, i jo em sembla que també et vaig contestar. I, en tot cas, no ho sé, podem trobar-nos un moment i en podem parlar i t'ho torno a explicar, perquè ja ho he explicat moltes vegades. El passeig Nacional és un nom nascut de les revolucions de l'any 1842-43 que col·loquen per enaltir una de les repressions més dures que hi ha a la ciutat de Barcelona en aquella època després de diverses bullangues. És un nom que també perviu durant el franquisme, tot i que anteriorment se li havia canviat també el nom. I, efectivament, hi ha noms tradicionals, com molts que encara hi ha veïns i

veïnes que segueixen anomenant alguns carrers que ja es diuen d'una altra manera. Però que consideren que, malgrat que és un nom tradicional, el fet de quan es va posar aquest nom i el que representava aquell nom no és un referent per a la Barcelona d'avui. I, per tant, jo crec que el passeig Nacional col·locat per Espartero, que va bombardejar dues vegades Barcelona, doncs, és un nom que no ha de tornar al nomenclàtor de Barcelona, de la mateixa manera que canviarem el nom del carrer del Duc.

Però, en tot cas, em poso el barret de regidor de Memòria Democràtica i de president de la Ponència del Nomenclàtor, mirarem a veure i encarregarem un estudi perquè ens puguin dir quin és el significat del passeig Nacional, que, insisteixo, és un nom del segle XIX que crec que no és referent en absolut a data d'avui. I sí, estic totalment d'acord que hem de canviar el nom de Joan de Borbó, l'hem de treure i hem de buscar quin és el nom més adient.

Respecte al pla de la revetlla de Sant Joan, com tots els anys, la Tinència de Prevenció i Seguretat l'explicarà en breu, i aquí el que hi haurà és el que hi ha sempre, eh?, i sempre es va millorant en aquest sentit. Hi ha molt de reforç tant policial com de Bombers com de les urgències diverses en els llocs de màxima aflluència i també, per tant, a la Barceloneta, com ja hi va ser en el Sant Joan anterior. El Sant Joan passat va ser un Sant Joan en què vam protegir molt l'interior de la Barceloneta perquè hi havia tots els botellots que hi havia cada cap de setmana. Aquesta revetlla jo crec que hauríem d'anar cap a una altra banda. El que hem de protegir no és la revetlla de Sant Joan, sinó que és protegir tota la resta de caps de setmana. I, per tant, el que volem és que també hi hagi revetlles a la Barceloneta, tal com ja vam dir, i ara mateix la Comissió de Festes, doncs, efectivament, farà una revetlla a la Repla, tal com ja ha anunciat. I hi haurà tot el desplegament que hi ha tots els anys i la neteja que hi ha tots els anys a partir de les cinc, de les sis de la matinada, no ho sé exactament, en el front marítim perquè a primera hora del matí es pugui anar també a la platja. Però hi haurà un reforç, com hi ha cadascun dels anys, i s'està treballant des de fa molt de temps, i properament la Tinència de Seguretat i Prevenció explicarà quins són els recursos que s'hi aboquen. Però t'asseguro que n'hi ha i n'hi haurà i està planificat.

La **presidenta** dona la paraula de nou al senyor Martínez.

El Sr. Manel Martínez Vicente

Seré breu. Sobre el tema del front marítim el que us demano és, per favor, una reunió, on sigui, la Delegació del Govern espanyol, que és el propietari del terreny, l'Ajuntament i les entitats que pertanyen allà, veïns, entitats sanitàries o culturals o el que sigui. Vull dir, seiem, seiem i parlem i elaborem un pla clar. El que no pot ser és que sentim el regidor Martí dient «oh, és que no he pogut, no sé què, sort de mi que he pogut aturar la meitat» i parles amb la Delegació del Govern i t'expliquen una altra pel·lícula. Escolta, no tenim temps per perdre en baralles de vodevil. Seiem tots i siguem constructius. El que ha passat ha passat, mirem a futur, i arreglem-ho, que podem fer coses.

Respecte a Joan de Borbó, hi hauria molt a parlar. Els orígens són els orígens i els noms queden agafats del que venen, de la història del barri crec que podem parlar una miqueta, perquè en som coneixedors. De totes maneres, estem d'acord els dos, o tota la gent, de treure el senyor Borbó d'aquestes plaques. Doncs, parlem de treure'l i fem-ho ràpid, perquè altres moviments s'han fet molt ràpids; doncs, volem fer-ho igual, vale?

I sobre Sant Joan, dir-vos que ja sabem, ja ens han anunciat els reforços. Però sabeu com està l'ambient, sabeu tot el que ens ha passat, sabeu el que passa en segona línia, sabeu les actuacions que van des d'assetjaments a noies fins a robatoris, ocupació de pisos aprofitant que tenim a la policia, doncs, traient quatre borratxes que estan a la platja. Ha canviat la situació, ha canviat i el paradigma és un altre. Per tant, crec que caldria alguna cosa diferent, i estem a dia avui 16, falta una setmana per a la revetlla. Quan ens ho diran? El dia 22? Una mica més de proactivitat per la part aquesta de seguretat, crec jo que ens ho mereixem per estar tots tranquils. I sobretot demano que ens ajudeu en el 112 perquè els protocols no estan funcionant.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Bernardo de Barros. Com que el senyor Barros té problemes amb el so, dona la paraula a la intervenció següent, el senyor Mateu Llinás.

El Sr. Mateu Llinás (en nom propi)

Hola, bona tarda. Regidor, bona tarda, volia saber si heu pogut fer alguna gestió referent a la inclusió del Gòtic sud a Barna Centre, ja em va quedar clar que és una entitat privada, però amb la qual teniu..., entenc que teniu un rol important i, per tant, volia saber si heu pogut fer alguna gestió en aquest punt.

El segon punt us proposava la creació d'un eix comercial que creués tot Barcelona. És a dir, ja sé que és un tema que va molt més enllà del que és el barri, però crec que per al Gòtic es dona la circumstància que probablement hi ha l'únic punt de connexió que pot connectar en línia recta el mar amb la muntanya de Barcelona. Crec que això no hi és en cap altre lloc. Estic parlant de la connexió Marquet, Regomir, plaça Regomir, Ciutat, Bisbe, plaça Nova, Arcs, portal de l'Àngel, passeig de Gràcia, jardinet, major de Gràcia, República Argentina. És una peculiaritat. Evidentment ho dic per tal d'impulsar també el comerç al Gòtic, que està molt molt molt tocat.

I l'últim punt és el de saber si heu fet alguna gestió o si hi ha alguna novetat respecte a la cessió de l'edifici de Correus a la ciutat o a algun operador privat.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Mateu, bé, ja va quedar clar en la meva resposta de la darrera Audiència, no?, que és una entitat privada Barna Centre que, en tot cas, hauria de decidir la inclusió del Gòtic sud. De fet, el carrer Avinyó ja està dins de Barna Centre i, per exemple, la plaça de la Mercè s'ha unit a Amics de la Rambla. Per tant, dins de les associacions comercials pròpies del Gòtic sud, bé, doncs, cada una en funció del seu tarannà també decideix cap allà on se'n va. Però, per ser-te honest, Mateu, i em sap molt de greu, no he parlat amb Barna Centre d'aquest tema, no ho he fet. I, de fet, quan avui he vist la teva pregunta... Bé, et demano excuses i em comprometo a fer-ho properament i a dir-te alguna cosa, eh?, perquè em vaig comprometre a fer-ho i mira que era fàcil i no ho he fet. Però, en tot cas, això, eh?, que hi ha una que està en Barna Centre, una altra que està en Amics de la Rambla. I sí que vam tirar endavant aquesta Fira d'Artesans del Gòtic fa tres setmanes aproximadament, també la Fira d'Emprenedors, no?, una a Duc de Medinaceli, l'altra a la plaça de la Mercè. Ho vam fer amb Barcelona Activa i també de la mà de les entitats per intentar reactivar també de forma el més comunitària

possible tot el tema comercial. Però, bé, en tot cas, aquesta gestió tan senzilla que he de fer, Mateu, em comprometo —ara sí— a fer-la i a dir-te quan la faci, vale?

Respecte a l'eix comercial que comentes, aquest de fins al mar, bé, doncs, a mi també m'agradaria comentar-ho amb la Regidoria de Comerç, no?, que al final és qui té en el cap el mapa dels eixos comercials i de les entitats comercials, perquè jo desconec també equilibris i necessitats, no sé què contestar-te. Per tant, en tot cas, li diré a la regidora Ballarín que ho tingui al cap si realment seria útil o no o què, que de bones a primeres, doncs, sembla atractiu, sembla interessant.

Respecte a Correus. L'edifici de Correus..., no està en l'agenda la cessió de Correus a la ciutat de Barcelona. El que sí que fa un parell d'anys des de la Primera Tinència es va arribar a un acord amb la seva propietat, que és el Consorci de la Zona Franca, no?, no, és propietat de l'Estat, d'acord? I, aleshores, es va arribar a un triacord entre l'Ajuntament, el Consorci de la Zona Franca i l'Estat perquè el Consorci de la Zona Franca posava una inversió per rehabilitar-lo i, a partir d'aquí, que hi pogués anar una incubadora de noves empreses, noves tecnologies, etcètera. Es va firmar un acord d'intencions fa un parell d'anys entre les tres administracions i, des de la Primera Tinència, des d'aleshores, s'està treballant per buscar les empreses que voldrien anar en aquest edifici de Correus, en el qual ara mateix hi ha treballadors de Correus, però hi ha una previsió que se'n vagin anant, d'acord? Per tant, diguem que la cessió no hi és en l'agenda. De fet, hi havia alguns veïns i veïnes del barri Gòtic que van reclamar que el nou CAP pogués anar a l'edifici de Correus. Però, com que ja estava aquest acord signat entre les tres parts, doncs, no va poder ser i vam decidir que anés a Pi i Sunyer. En tot cas, el Consorci de la Zona Franca posava una inversió de 30 milions d'euros, o de 50 milions d'euros —no ho recordo—, per a tota la rehabilitació. I això ara mateix està a l'espera dels canvis urbanístics necessaris i de la cerca de les empreses que voldrien venir a Correus. I jo espero que, d'aquí a finals d'any, doncs, aquest acord d'intencions fructifiqui en el que haurà de ser, que són plans especials urbanístics, i després, doncs, ja els acords amb les empreses corresponents.

La **presidenta** dona la paraula de nou al senyor Llinás per als dos minuts de rèplica.

El Sr. Mateu Llinás

Molt bé. En primer lloc, merci, regidor, pel compromís de fer la gestió amb la gent de Barona Centre. T'ho agraeixo.

En segon lloc, el tema de l'eix aquest de mar a muntanya, de muntanya a mar, ja entenc que és un tema que va molt més enllà de Ciutat Vella, però, realment, és només una idea, però és una idea i és una proposta que crec que podria afavorir tots els eixos comercials. No crec que hi hagi res semblant a Espanya o a Europa; seria un eix comercial de molts quilòmetres. Sé que és una idea, en fi, que pot semblar un punt estrafolària, però us demano que la tingueu en compte.

I el tercer punt, igualment, us demano que des de Ciutat Vella, des del Districte, feu tot el possible, si us plau, per impulsar, per no deixar adormir el tema de la cessió de l'edifici de Correus. Això seria un revulsiu de primeríssim ordre per al barri, pels metres quadrats que té, per la ubicació. Realment, el Gòtic i Ciutat Vella necessiten apostes majors, i aquesta ho és. Jo no sabia que el tema estava també en mans del Consorci de la Zona Franca. En prenc nota. Però, bé, el que us demanaria és que, si us plau, el Districte tingui una posició activa en aquest tema, que de debò creiem molta gent que podria ser clau —clau, clau— per a la recuperació del Gòtic.

Gràcies.

La **presidenta** li agraeix la intervenció. Tot seguit, dona la paraula al senyor De Barros.

El Sr. Bernardo de Barros (en nom propi)

Nosotros todos sabemos que el problema de los sintecho es un problema endémico de las grandes ciudades y, cómo no, también es un problema de Barcelona, que es un problema que ocurre en la ciudad desde hace muchos años, no es un problema de esta Administración.

Desde mi última intervención, yo he visto una noticia que me ha inquietado, es una discusión que venía desde el 2018 y llega hasta ahora con el tema de los pisos colmena. Yo entiendo que es una discusión sensible, me gusta, entiendo el gran esfuerzo del Ayuntamiento de Barcelona por desarrollar políticas de asistencia social, pero inquieto con esta problemática, ya que hay en Barcelona justamente estas imágenes de personas tristemente en la calle, inquieto con esto, yo quisiera hacer dos preguntas.

La primera, seguramente por mi falta de habilidad de encontrar información en línea es la razón por la cual la hago y no hace falta que me la respondan ahora, puede ser en una siguiente reunión. Pero yo, de verdad, estoy curioso por saber cuál es el gasto per cápita anual que el Ayuntamiento invierte en asistencia social a indigentes, a personas sin techo. Yo quisiera conocer el gasto. Yo he encontrado números del orden de 3.000 indigentes registrados en Barcelona, he encontrado números del orden de 400 viviendas que el Ayuntamiento afortunadamente ha logrado constituir para la asistencia de personas con dificultad de vida.

Y la segunda cuestión, viendo y confundido con la disparidad de una realidad que vemos en la calle con las noticias que salen en los periódicos, qué impide, qué está impidiendo al Ayuntamiento de trabajar junto a la iniciativa privada para ofrecer soluciones inmediatas a la indigencia en Barcelona. Yo no estoy abogando por ninguna entidad, ninguna empresa. No es este el carácter. Yo estoy curioso y quisiera conocer cuáles son las dificultades del Ayuntamiento. Yo creo que sería natural pensar que la ayuda o las propuestas privadas, pues, pueden desencallar situaciones que son extremas.

Esto es todo. Les saludo y les agradezco.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Bernardo, no tinc la dada de la despesa per càpita; el que sí que sé és que la ciutat de Barcelona és la ciutat que, en números i percentualment, dedica més part del seu pressupost en despesa social i que hi ha una Regidoria d'Habitatge que està compromesa amb la creació d'habitatge. I et podria dir els números comparatius entre administracions, que sempre els dic, però en el cas de persones sense llar hi ha 3.000 llits a la ciutat de Barcelona per a persones que no tenen llar i en alguns equipaments innovadors arreu d'Europa, per exemple, per a dones o per a persones consumidores; a la resta de Catalunya hi ha 120, i a la ciutat de Barcelona hi ha 3.000. Per tant, hi ha un compromís evident amb el sensellarisme, entre d'altres polítiques socials.

I aquest és un problema que va més enllà de la ciutat de Barcelona, insisteixo, i ho he dit tantíssimes vegades que ja em repeteixo, però ja m'agradaria que hi hagués una política de sensellarisme a totes les ciutats de l'àrea metropolitana, que hi hagués a l'Hospitalet, que hi hagués a Santa Coloma, que hi hagués a Tarragona, que hi hagués a Girona, que hi hagués a Sant Adrià del Besòs, que hi hagués a tantes i tantes ciutats, que d'aquesta manera segur que ajudarien també a la ciutat de Barcelona a no haver de sostenir aquestes situacions d'exclusió social, que amb la crisi que estem patint, doncs, aniran a més, no? I, per tant, doncs, aquí estaria molt bé que hi hagués un pla de sensellarisme. Per exemple, la Generalitat de Catalunya està tot just desenvolupant el seu pla i està treballant el seu pla, però ara mateix, doncs, no hi ha el pressupost per tirar endavant que hi hagi més llits per a persones sense llar i tot recau en la ciutat de Barcelona, que aquí està actuant com si fos una administració més gran del que és. Però jo insisteixo que les ciutats també ens hem de comprometre i no és per espolsar responsabilitats, hi hauria d'haver altres ciutats que també fessin polítiques d'aquest tipus.

I l'altra pregunta no la recordo. Parlaves de sense llar i la següent no me'n recordo, Bernardo. Ah, la col·laboració amb entitats privades. Des de Drets Socials, s'està col·laborant amb multitud d'entitats privades, i d'entitats privades hi ha de molts tipus, des d'entitats cooperatives d'habitatge a les quals fem cessió d'ús del sòl perquè facin ells l'habitatge, com entitats d'àmbit social que es dediquen al tema de l'habitatge i, de fet, hi ha alguns edificis a Ciutat Vella que estan en sòl municipal que tiraran endavant entitats sense ànim de lucre, perquè d'aquesta manera podem anar més ràpid a l'hora de fer les obres, com Joan de Borbó, 44 o d'altres. Hi ha múltiples convenis amb moltíssimes entitats que treballen amb persones amb risc d'exclusió social. De fet, la Tinència de Drets Socials és la que té un pressupost més elevat en aquest sentit. I no hi ha cap mena de recança a l'hora de treballar amb entitats privades i també n'hi ha de l'àmbit religiós que fan una molt bona feina. Per tant, hi ha convenis moltíssims i a la web de la Transparència ho pots trobar, eh?, però no hi ha... Diguem, pretendre que l'Ajuntament de Barcelona sol pot tirar endavant tot aquest nombre de polítiques socials i desplegar tot aquest pressupost és pràcticament impossible, necessita col·laboració, només faltaria, i la col·laboració està amb aquelles entitats que són expertes en tractar les problemàtiques corresponents i es fan convenis. I a Ciutat Vella està ple de convenis amb entitats que tracten amb persones en risc d'exclusió social o d'altres tipus.

La **presidenta** dona de nou la paraula al senyor De Barros.

El Sr. Bernardo de Barros

Yo entiendo todo esto y ya comprendo con mucha inquietud este trabajo. Yo nada más viendo las noticias de esta propuesta de los pisos colmena tengo la sensación que nosotros perdemos la oportunidad de crear sinergias para que los indigentes o las personas... Verás, yo estuve entrevistando a unos indigentes en la calle y les estuve preguntando a personas que duermen debajo del Palau Moià por qué duermen allá, cuál es su realidad. Yo estaba tratando de aproximarse. Y muchos de ellos me comentaron —muchos de ellos me comentaron— sobre su sensación de perder las riendas de sus vidas utilizando los recursos que la sociedad, que las administraciones ponen a su disposición. En este sentido, yo sí creo que la discusión de los pisos colmena nos hace perder algunas oportunidades de crear otros tipos de sinergias que no sean solo apalancadas en los trabajos de asociaciones sin fines de lucro, ¿verdad? Sobre todo porque la iniciativa privada del género empresarial, pues, también retribuye a la ciudad con los impuestos que paga y con los trabajos que genera.

Yo agradezco mucho vuestras respuestas. Yo vendré a las próximas reuniones con mayores pesquisas. Este es un debate que yo quiero traer a la ciudadanía. Y agradecerles y desearles una buena noche. Muchísimas gracias.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Cristina Cort, que no està connectada. Per tant, dona la paraula a la senyora Antonia Rodríguez, que tampoc està connectada.

A continuació, manifesta que procedirà a llegir les preguntes i intervencions que han enviat perquè siguin llegides i que després intentaran recuperar aquestes dues intervencions.

La primera pregunta és del senyor David LH: «El Ayuntamiento ha optado por poner unas vallas de muy mala calidad en las zonas ajardinadas que consisten en palos de hierro oxidado con cordones blancos. Aparte de que estéticamente quedan muy feos, han dado muy mal resultado porque los palos se caen y las cuerdas se sueltan. El centro de la ciudad se merece algo de mayor calidad, unas pequeñas vallas de hierro forjado de toda la vida, son bonitas, duraderas y dan una mejor imagen a nuestra ciudad, como lo que hay en la isla climática del paseo Borbón, por ejemplo. Por favor, inviertan más en el centro, sobre todo en los barrios que lo necesitan como el Raval, ya que ofrece una imagen muy cutre en el espacio público que empeora la ya mala situación de limpieza y conservación.»

El regidor

David, et refereixes a les tanques que posa Parcs i Jardins quan fa plantacions i per impedir que hi entri algú i faci malbé l'arrelament de les llavors a la terra, no? Per tant, són unes tanques que es posen de manera temporal i que s'han de treure una vegada hagin arrelat, i això és al cap d'uns mesos. Per tant, és una intervenció en què el que volem és buscar l'eficiència i no el ferro forjat. I, per tant, diguem que es va posant en funció de les plantacions que hi ha i de les obres que es fan.

I, bé, el que sí que s'està treballant des de Parcs i Jardins, ens han comentat, és que properament en les intervencions s'incloguin unes tanques més sòlides que compleixin aquesta funció. Però insisteixo que són unes tanques que no tenen una pretensió estètica, sinó que tenen una pretensió d'afavorir que arreli la llavor de la planta a la terra i, per tant, doncs, no podem fer que tingui una gran despesa, ha de ser una cosa barata, ràpida, per poder-la treure al més aviat possible.

La **presidenta** llegeix el comentari de la senyora María Álvarez Monsolís: «Els bicitaxis volten tota la nit al voltant de l'edifici dels veïns del carrer Trelawny, 2-4, porten música forta i ens impedeixen dormir; ens poden arribar a despertar deu cops cada nit. Els veïns de la Barceloneta temem que arribi la nit de Sant Joan en què la platja és presa i maltractada per un ingent nombre de persones. Igual que el primer estiu de la pandèmia, que l'accés a la platja es va tancar, demanem que es torni a fer, no només per poder dormir, sinó per conscienciar la ciutadania sobre el fet que la platja no pot ser utilitzada com un abocador de deixalles.»

El regidor

Respecte als bicitaxis ha sortit una notícia fa quatre dies que, en les últimes setmanes, s'han posat fins a sis-centes denúncies a la ciutat. Hi ha un focus molt important sobretot a la banda del passeig Marítim i, des de fa molt de temps, s'hi està intervenint amb un nombre realment important de denúncies, de multes per circular per allà on no es pot circular. I, a més a més, hi ha les intervencions corresponents quan en el bicitaxi hi ha algunes activitats que, a més a més, són il·lícites, que són coses

diferents. Des de la Regidoria de Mobilitat s'està treballant també per veure de quina manera podem aconseguir que hi hagi més espais també per poder retirar els bicitaxis i, per tant, més zones d'emmagatzematge. Recordem que quan la Guàrdia Urbana avisa la grua i s'emporta un bicitaxi va a un magatzem i aquest magatzem..., exactament igual com passa amb els cotxes, es paga una fiança i et pots endur el cotxe una vegada se l'ha endut la grua. Doncs, amb els bicitaxis passa el mateix. S'està mirant també jurídicament de quina manera es podria aconseguir que estiguin més temps en el magatzem. I, per tant, hi ha una aposta clara, que també es va aprovar en el plenari de Casa Gran passat, de demanar a la Generalitat la prohibició de circulació dels bicitaxis per la ciutat. I, per tant, hi ha una aposta per impedir que totes aquestes molèsties segueixin creixent i creixent.

Mentre no aconseguim tot això, i és una feina ingent, i tampoc no som ingenus, perquè sabem que, malgrat que hi hagi molta actuació policial o d'inspecció, els bicitaxis segueixen sortint i la vida segueix, hi ha una intervenció important de Guàrdia Urbana i de Mossos d'Esquadra amb un dispositiu, que ja ho he comentat abans, que al passeig Marítim hi és, sobretot en caps de setmana, per impedir que hi hagi grans concentracions, sobretot a les sortides de les discoteques, al passeig Marítim i al carrer Trelawny, que m'han comentat també que els guàrdies de seguretat segueixen operant també allà.

I després recordar que tenim un decret a Ciutat Vella i ara també hi ha un decret a Sant Martí que indica quins són els llocs pels quals poden passar els bicitaxis. I això vol dir que no passen per altres llocs? No, passen per molts llocs, però aquells són els únics que estan permesos. Això ens permet que tot el que sigui fora d'aquests espais els puguem multar. Si no hi hagués un decret que digués per on poden passar, podrien passar per tot arreu i, aleshores, no els podríem multar, excepte a les voreres, és clar. Per tant, doncs, diguem que tenim aquest decret i després tenim tots els dispositius de la Guàrdia Urbana amb aquestes sis-centes multes que s'han posat darrerament i moltes més que s'han posat en anys anteriors i les que se seguiran posant.

La **presidenta** intenta connectar amb les dues intervencions telemàtiques que abans no hi eren. Com que cap està connectada, entén que declinen intervenir en aquesta Audiència.

En no haver-hi més intervencions, la **presidenta** dona les gràcies a tothom i aixeca la sessió a les 20.39 h.

La secretària del Consell

Vist i plau
La presidenta